

FINESTRA D'OPORTUNITAT

Les grans ombres de la FIFA

per Carles Ferrés

L'home és dèbil per naturalesa i per molt valor però per poc sentit de la pròpia responsabilitat, és capaç de tota mena de coses que el poden perjudicar. La corrupció s'ha destapat en els últims temps com un dels mals de la societat, si més no en les altes esferes de la societat. Polítics de tota mena, cantants, personatges de la vida pública, han quedat amb el cul enlaire moltes vegades per raó d'estar relacionats amb algun cas de corrupció. L'últim s'intuïa des de fa uns anys, però fins fa poques setmanes no ha sortit a la llum pública com a tal: parlem de l'escàndol de la **FIFA**. Per desgràcia, a Finestra d'Oportunitat ja n'havíem parlat fa un parell d'anys a [El Gran joc de la política esportiva](#), un article sobre alguns temes que ara són actualitat però que sense cap mena de dubte es podien esperar.

L'esclat de corrupció

Comencem pel final. La setmana abans de la celebració del Congrés de la FIFA on s'havia d'escollir el nou president de la **FIFA**, des dels **Estats Units** esclata tot: un **tribunal de justícia dels Estats Units** emet una ordre d'arrest de 7 dirigents de la FIFA a **Suïssa**, on se celebraria el Congrés. Suborn, xantatge, frau, conspiració i blanqueig de diners eren els delictes que s'atribuïen a homes com **Jeffrey Webb** i **Jack Warner**, actual i antic president de la **CONCACAF** (Confederació de Futbol de l'Amèrica del Nord i Central i el Carib); a més a més d'**Eduardo Li**, membre costa-riqueny de la FIFA; **Julio Rocha**, membre nicaragüenc; **Costas Takkas**, relacionat amb la **CONCACAF**; **Eugenio Figuerero**, vicepresident de la FIFA i ex president de la **CONMEBOL** (Confederació Sud-Americana de Futbol), **Rafael Esquivel** i **José María Martín**, expresident de la **Confederació Brasileira**. Poc a poc es van anar coneixent força detalls de les mans i mànigues que aquests personatges havien fet en les eleccions de les candidatures de **Rússia** i **Qatar** com a seus dels mundials de **2018** i **2022**, totes dues molt vigilades i protestades des del moment que foren elegides al 2010.

Aquest fet, que hauria d'haver suposat el desistiment immediat de **Blatter** de mirar de ser reelegit com a president de la FIFA pels següents anys, va comportar totalment el contrari: un reforçament de la seva voluntat de mantenir-se en el càrrec. Els dies anteriors a la votació, **Luis Figo** i **Michael Van Praag** van decidir deixar d'optar a la presidència (per causa, segons van anunciar, de certes irregularitats) i donar suport al gran rival de **Blatter**. Només quedaven l'actual president i **Ali Bin Al Hussein, príncep de Jordània**, però després de la primera votació el príncep es retirà i deixà en safata la victòria a Blatter, enmig del debat de la seva possible dimissió.

Quatre dies més tard, el dirigent suís canviava el seu enfocament enrocat (esperant encara una justificació clara), dimitia del càrrec i convocava un nou procés electoral pel 2016, si bé s'assegurava el càrrec fins aquell dia.

D'esquerra a dreta, a dalt: Joseph Blatter -actual president de la FIFA- i el Príncep de Jordània Ali Bin al Hussein. A baix, l'exfutbolista Luis Figo i Michael Van Praag, president de la Federació Holandesa de futbol

El futbol com a eina per enriquir-se

Sens dubte, el fet que aquest esport mogui xifres astronòmiques i que sigui possible treure'n un rèdit econòmic personal ha portat a una situació de *"tonto el último"*. No és una pràctica que s'hagi instaurat només a la **FIFA**: a les **Olimpíades** el tracte als

Comitès és a cos de rei, per tenir-los ben contents i aconseguir el seu vot. Mirar de tenir contentes les persones que finalment han de designar una seu o un país com a organitzadors d'un esdeveniment esportiu és més vell que el món .

Les sospites ja es remunten a l'elecció de **Rússia i Qatar** com a seus organitzadores, però després s'ha conegut que en eleccions anteriors, com **Sud-Àfrica 2010, Corea i Japó 2002** o fins i tot **França 1998**, hi va haver irregularitats. D'altres encara han volgut anar més enllà. **José Luis Chilavert**, exporter paraguaià reconegut a tot el món per [la seva gran habilitat a l'hora de llençar faltes](#) i molt contrari a la gestió feta per la FIFA, argumentava fa uns dies que aquest problema ja no es de Blatter, sinó que prové de **Joao Havelange**, el predecessor del suís al càrrec, que abandonà el càrrec de president honorífic de la FIFA per la participació en un suborn a un mitjà de comunicació. [Aquí](#) molta més informació sobre les grans i bones pràctiques realitzades al màxim organisme del futbol.

Cal investigar, jutjar i en el seu cas condemnar (si tot el que s'ha al·legat té fonaments suficients, que per altra banda sembla que sí) totes les persones que des de fa tants anys han participat en aquesta conxorxa. Però per desgràcia el que hem vist pot tan sols ser la punta de l'iceberg, és possible que el cas escapi encara molt més del terreny estricte del món del futbol.

Qui surt afavorit en tot el procés?

Com que existeix la presumpció d'innocència, m'oblidaré ara d'aquests presumptes impresentables, ja que serà la justícia qui haurà de decidir si poden viure en llibertat o no. Centrem-nos per contra en què representa tenir un Mundial de Futbol.

Evidentment representa ser el centre del món durant quatre anys, i un d'ells molt marcadament; significa l'arribada de desenes d'empreses que volen prendre-hi part; i comporta també la necessitat de tenir un seguit d'estructures necessàries per acollir una cita tan important, només darrere dels **JOO** en magnitud. Tot això es tradueix en una sola paraula: **diners**. Els Mundials són màquines de fer diners per a tothom i per ser-hi és freqüent posar-hi uns diners d'avançat.

A **Qatar** això de fer diners ni els va ni els ve, ells busquen la notorietat, sentir-se importants, donar la nota en definitiva, i troben en l'esport l'escenari perfecte. A finals de l'any passat van tenir els **Mundials de piscina curta**, aquest gener van acollir el **Mundial d'Handbol**, on la seva selecció, amb una barreja de jugadors locals i nacionalitzats d'última hora entrenada per **Valero Rivera**, va arribar fins la final; el **Mundial de ciclisme al 2016**, el d'**atletisme al 2019** i la cirereta del pastís, el de **futbol al 2022**, que ha exigint un gran canvi en l'organització de la temporada de les competicions de clubs, ja que es disputarà durant la tardor.

Afavorit el govern, afavorides les federacions, els patrocinadors i altres persones implicades, saben que problemes de diners no n'hi haurà. Però tot això té conseqüències. Al programa **30 minuts** de TV3 ens van oferir un reportatge brillant sobre la cara B de la FIFA, de Blatter i de Qatar, un programa necessari de veure per entendre els moviments subterranis que hi ha hagut. Però del reportatge en vull destacar una dada i algunes declaracions de persones que hi apareixen.

Centenars de persones de la zona de **Bangladesh** i el **Nepal** volen desplaçar-se al **Qatar** perquè saben que hi podran treballar, però molts saben que potser no podran tornar-ne mai i que les seves condicions laborals són contràries a la **Carta dels Drets Humans**. Es calcula que **4000 persones moriran al Qatar** preparant les instal·lacions del **Mundial de Futbol**. Ens hem begut l'enteniment? Això acceptem? És més que un despropòsit. I com deia anteriorment, em quedo amb dues frases d'algunes de les persones entrevistades en aquest documental emès al 30 minuts:

- **Peter Lohmeyer**: *“no associo la FIFA amb futbol, sinó amb negocis”*
- **Alexandra Wrago**: *“li vaig sentir dir a Blatter que era l'única persona en el món que presentant-se a qualsevol país el rebria el cap d'Estat”*

La decadència de Joseph Blatter

Blatter ha estat l'objectiu principal en aquesta investigació, que es porta fent des de fa molt de temps, però sense cap mena de dubte el fet que hagi esclatat la setmana del Congrés de l'ens mundial del futbol no és pas una casualitat. Tot podria formar part d'una estratègia per carregar-se el ja decadent **Joseph Blatter, President de la FIFA**

des de l'any 1998, a qui ja toca anar fent un “*pla renove*”. Tant la necessitat de veure’l fora, malgrat que finalment va ser reelegit president (i posteriorment va dimitir), com l’enemistat que ha generat la FIFA pels casos més que dubtosos de Rússia i sobretot de **Qatar**, han precipitat un adéu de Blatter que no es concretarà fins al 2016.

Però encara després de dimitir, quatre dies després de ser reelegit amb més de 80 anys, **Blatter** tenia unes últimes perles – algunes de positives, però principalment negatives – amb què obsequiar-nos. Us deixo amb un recull de frases del “*geni*”

- “Fem més grans les porteries perquè es marquin més gols.”
- “Que les futbolistes vesteixin amb pantalons més arrapats i samarretes amb més escot.”
- Que els homosexuals s’abstinguin de pràctiques sexuals durant la celebració del mundial de Qatar 2022, ja que es tracta d’un país on la homosexualitat és il·legal.
- “Messi és un bon nou, el que qualsevol mare i pare voldria tenir. L’altre [Cristiano Ronaldo] és com un comandant en el terreny de joc... Un gasta més en perruqueria que l’altre, però això no importa...” Imitació de [Cristiano Ronaldo](#) en una convenció a Oxford.
- “El càrrec de president no hauria de ser remunerat, sinó indemnitzat, perquè és un treball de plena dedicació durant uns 300 dies l’any.”
- “La FIFA no pot haver ajudat més a Maradona” (quan l’argentí va tenir problemes amb les drogues)
- “El futbol va néixer a la Xina, d’allà va passar a Egipte, més tard a Grècia, Roma, França i finalment arribà a Anglaterra”.
- “La violència, el racisme, el dopatge i la corrupció no són problemes del futbol, però es traspassen a la nostra activitat. El futbol és una víctima de la seva popularitat”.